

Föreningen Djurvännernas årsberättelse för år 1898—1899.

Med samma energi och intresse som tillförene har föreningen äfven under det sist förflutna året sökt fullfölja sitt mål: hindrandet af de lidanden den värnlösa djurvärlden är underkastad. I hvilken mån föreningen härutinnan lyckats, tillhör icke oss att afgöra, men många glädjande bevis finnas på att våra sträfvanden af den stora allmänheten så småningom börja blifva allt mera förstådda, om ock ingrodda fördomar och mycket segt motstånd ännu finnes att bekämpa. Vi hafva emellertid all orsak att fasthålla hoppet att af de frön som utsåts, icke alla hafva fallit på hällebärg, utan ock en del i grobar jordmån, för att i kommande tider bringa välsignelserika skördar.

Fasthållande öfvertygelsen att föreningens verksamhet bäst gagnas genom att så mycket som möjligt konsentrera densamma, har uppmärksamheten nu, liksom i de flesta fall tillförene, främst varit riktad på att genom alla till buds stående medel söka få djurskyddstankens grundprinciper inarbetade i folkets och det uppväxande släktets sedliga medvetande. Detta har man ansett bäst kunna ske genom *spridandet af djurskyddsvänlig litteratur, genom hållandet af populära djurskyddsföredrag och genom att i så vida kretsar som möjligt sprida kännedom om de hitintills kända smärtfriaste slaktmetoderna.*

I sådant afseende har föreningen prenumererat på ett stort antal djurskyddsskrifter, nämln:

130 årgångar af „Finlands Djurskydd“, tidskrift för djurskydds-föreningarna i Finland, och 30 årgångar af „Eläinsuojelus“, hvilka fördelats till olika delar af vårt land på följande sätt:

„Finlands Djurskydd“

6 till en hvar af folkhögskolorna i Finnström och Kronoby, samt folk-skolorna i Sund, Saltvik, Jomala, Hammarland, Lappfjärd, Närpes, Lohja, Karis, 10 till Pernå folkskolor, 3 till folkskolor i Helsinge och Liljendal, 4 till Korpo och Houtskär, 5 till Nagu.

Af „*Eläinsuojelus*“

har skickats 6 till folkhögskolan i Ilmajoki och lika många till folkskolan i Rimito, samt 3 till en hvar af folkskolorna i Kauhava, Härmä och Lappo samt 10 till husmoderskolan i Karjalohja.

Återstående exemplar hafva blifvit skänkta till Hyrkuskföreningen i Helsingfors.

Af „Den lilla Djurvänner“ utgifven af Eva Ljungberg och Constance Ullner har föreningen inköpt 500 st. vid slutet af höst- och lika många st. vid slutet af vårterminen, hälften finska och hälften svenska, hvilka vid de på föreningens bekostnad hållna föredragen blifvit gratis utdelade. Så har äfven varit förhållandet med de 2,000 exemplar af sagda barn-djurskyddstidning, hvilka föreningen som gäfvat af dess redaktion fått mottaga.

Af fru C. Ullner har föreningen dessutom till gratisutdelning erhållit 60 årgångar af „*Eläinsuojelus*“ hvaraf 4 blifvit skänkta till en hvar af de finska folkhögskolorna i Liminka, Haapavesi, Äänekoski, Sääksmäki, Vihti, Virolahti, Maaninka, Ilmajoki, Kangasala, Lahti, Huittinen, Tavas-tila, Joroinen, Uusikirkko och Kontiolahti.

Af fru C. Ullners föredrag „Oikeutta kaikille“ utgifvet af Folkupp-lysningssällskapet, har föreningen inköpt 500 exemplar och af Åbo Djurskyddsförening utgifna „Fågelplakat“ 300 stycken. — 50 Fmk. har föreningen som gäfvat erhållit af V. Lindman och C. Ullner för uppköpet af skriften „Ädel sådd“ af Z. Topelius.

Ett antal af skriften „Vi och de värnlösa“ af Z. Topelius, utgifven af L. Hökerberg i Stockholm har likaså ett antal inköpts.

Af onämnd gifvare har föreningen fått mottaga 15 Fmk. för befordrandet af fågelskyddet.

En testamentarisk disposition af 1,000 Fmk. för „Djurvännerna“ att lyftas efter en aktad och verksam föreningsmedlems död, har till föreningens sekreterare blifvit öfverlämnad.

Af „Finlands Djurskydd“ har föreningen äfven erhållit 1,000 exemp. till gratisutdelning.

Tjugonio djurskyddsföredrag för vuxna hafva genom föreningens föranstaltande under sist förflutna år hållits i olika delar af vårt land och glädjande är att nämna att dessa alla varit talrikt besökta af åhörarekretsar, hvilka med uppmärksamhet lyssnat till föredragen. Af dessa föredrag har föreningens ordförande fru Georgine Hamfeldt personligen bekostat 10 föredrag på finska språket, hållna af fröken Amanda Sjöblom i socknarna kring staden Joensuu, äfvensom i Kuorehesvi.

Fru Constance Ullner har under det gångna året hållit 19 djurskyddsföredrag för föreningens räkning, nämligen 6 i folkskolor i trakterna kring Helsingfors, 2 i Esbo, 7 i svenska Österbotten, 1 i Karis, 1 i Pojo socken, 1 i Bromarf och 1 i Tvärminne. Dessa föredrag hafva sammanlagt åhört af cirka 3,000 personer. Barnföredrag hafva dessutom här och hvar vid lämpliga tillfällen hållits.

Vid så väl de svenska som de finska djurskyddsföredragen hafva en mängd särskilda skrifter i djurskydd och djurvård utdelats.

Frågan angående bedöfningslakt har ofta vid djurskyddsföredragen blifvit berörd. Som de hitintills kända bästa och smärtfriaste slaktmetoder, antagna af de öfriga nordiska landens djurskyddsföreningar, hafva skjutmasken och slagmasken framhållits. Efter föredragen hafva en mängd beställningar från olika delar af landet till fröken M. Weckman Michaelsg. 13, som godhetsfullt åtagit sig försäljningen af dessa slaktredskap, ingått. Icke mindre än 20 *slagmasker* för större djur och 12 för *mindre* (alla af ingenjör Gustafssons i Stockholm tillverkning) hafva sålunda genom föreningen försålts. Af sin ordförande fru Georgine Hamfeldt har föreningen dessutom förliden vecka fått mottaga som gåfva 5 skjutmasker, samt af onämnd person 1 skjutmask. Dessa 6 skjutmasker skola, enligt gifvarinnornas önskan, af fru C. Ullner under hennes föredragstournéer skänkas till innevånarne i större byar eller kommuner, som önska lägga sig till en skjutmask, men sakna medel därtill.

Som ett tecken på synnerlig lifaktighet och uppfattning af tidens fordringar kan framhållas att en af föreningens medlemmar, fröken Lörley Hamfeldt, i Helsingfors inrättat den första *djurskyddsskolan* i Finland. Denna skolas verksamhet har varit förlagd till Sörnäs och besökt af ett 80 tal af den där bosatta arbetarebefolkningens barn. Undervisningen, som afsett djurskydd och djurvård, har under ett 20 tal lektioner, en hvar omfattande 2 timmar, uteslutande blifvit ledd af fröken Hamfeldt, och barnen hafva varit i så hög grad intresserade af sina lektioner, att de med största ifver emotse skolans öppnande i höst.

Det är lätt att inse hvilket stort uppfostrande inflytande en dylik undervisning utöfvar, ett inflytande, som ej blott sträcker sig till själfva barnen, utan som genom dem förvisso äfven når hemmen och de vuxna där. Helt visst skulle föreningens intressen i hög grad befordras, om dylika skolor kunde uppstå i alla våra förstäder, där mycken råhet och okunnighet, äfven bland det uppväxande släktet, ännu är rådande.

För att skydda småfåglarna i våra parker, har af föreningen under vår- och sommarmånaderna, i likhet med föregående år, anställts s. k. „fågelpoliser“, hvilkas uppgift varit att noga tillse att fåglarna, synnerligast under häckningstiden, ej måtte ofredas, och hafva dessa personer på ett tillfredsställande sätt sökt fylla sitt värf.

I Finlands första allmänna Djurskyddsmöte i Helsingfors har föreningen äfven deltagit.

Under marknadsdagarna, då som bekant hästplägeri mer än vanligt förekommer och selbrutna eller på annat sätt illa medfarna hästar af landsortsbor icke sällan kvarlämnas utanför stadsportarna, hade föreningen anställt två extra vakter vid tullarna, för att söka förekomma och hos polisen anmäla missbruk af detta slag.

Mindre djurplägerier hafva särskilda föreningsmedlemmar vid flere tillfällen sökt beifra och hindra.

Frågan angående anskaffande af vattenhofvar för stadens hundar har föreningen tyvärr ej kunnat lösa, ehuru därpå arbetats under åtta år. Detta är så mycket mera att beklaga, som sednaste sommar var synnerligen varm och faran för rabies icke ringa; under densamma blefvo flere fall af genom först insjuknade hundar för föreningen anmälda. Saken har hänskjutits till drätselkammaren, men stadens myndigheter sakna tyvärr medel för rättandet af detta beklagliga missförhållande.

Föreningens *syförening* har under detta, liksom under föregående år, arbetat med synnerligt intresse och skänkt föreningen en mängd värdefulla handarbeten, att enligt behag, för att förstärka föreningens kassa, försäljas eller bortlottas.

Föreningen, som räknar 12 ständiga, 127 års och 2 hedersledamöter, har under detta år sammanträdt till 8 ordinarie möten, den 16:de i hvarje månad.

Föreningens bestyrelse har bestått af fru G. Hamfeldt, ordförande, fru A. Lupander, vice ordförande, fru C. Ullner sekreterare och literatör V. Lindman, kassör, samt professor Mellberg, assessor Engdahl, fröken M. Weckman och assessor Forssell. Revisorer hafva varit fröken Lydia Stenberg och fröken H. Wiklander, revisorssuppleant fröken S. Forsten.

Enligt kassörens af revisorerna granskade och godkända räkenskaper är kassaställningen följande:

Behållning från år 1897—1898	3,726 Fmk. 73 pi.
Inkomster under året	698 ” 52 ”
Utgifterna under samma tid stego till	1,114 ” 68 ”
Behållning alltså till nästa redovisningsår 3,310 ” 57 ”	

Helsingfors den 6 September 1899.

Constance Ullner.
(Föreningens sekreterare).

Vid föreningens årsmöte, Zachariedagen den 6:te September, beslöts att till hedersledamöter inkalla friherre Ludv. von Platen och fru Josephine Wärenius från Stockholm, med uttryck af föreningens varmtkända tacksamhet för mångårig, välsignelserik verksamhet till djurens skydd.
